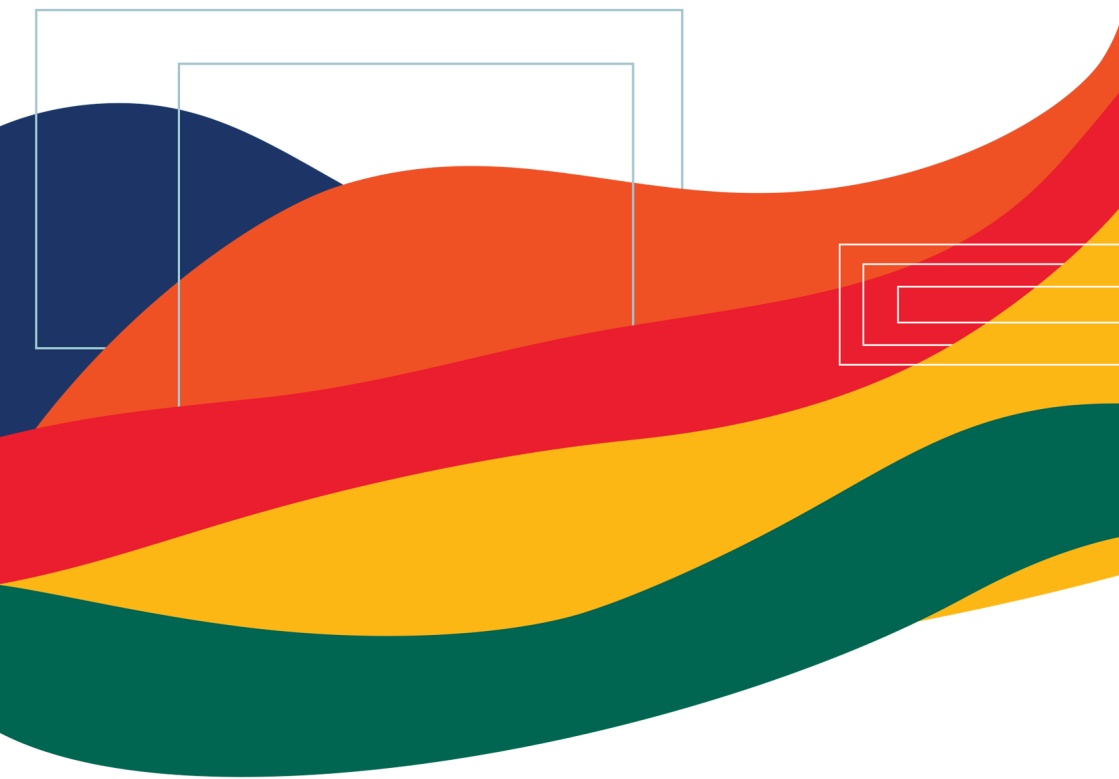

SUSȚINEREA INOVĂRII PENTRU RECUPERAREA DECALAJELOR EXISTENTE ÎNTRE REGIUNILE ROMÂNIEI

METODOLOGIE PENTRU ÎNREGISTRAREA,
MONITORIZAREA ȘI RAPORTAREA ACTIVITĂȚII ECONOMICE
A INFRASTRUCTURILOR PUBLICE DE CERCETARE

AUGUST 2022

THE WORLD BANK

CUVÂNT ÎNAINTE

În cadrul proiectului „Susținerea Inovării pentru Recuperarea Decalajelor Existente între Regiunile României”, (Supporting Innovation in Romanian Catching-up Regions), finanțat de DG REGIO, o echipă a Grupului Băncii Mondiale (GBM) a derulat un Program de Cercetare pe Bază de Contract Structurat (Structured Contract Research Program (SCRCP)) în scopul diagnosticării și adresării unora dintre motivele posibile care stau la baza utilizării economice limitate a infrastructurilor de cercetare finanțate din fonduri publice.

În cea mai mare parte, infrastructura de cercetare este utilizată pentru activități non-economice și, prin urmare, nu intră sub incidența reglementărilor privind ajutorul de stat, iar restricțiile referitoare la valoarea angajamentului public nu sunt aplicabile. Cu toate acestea, desfășurarea de activități economice în cadrul infrastructurii de cercetare este esențială pentru crearea unei mai bune convergențe între comunitățile științifice și industrie dar și pentru asigurarea unei dezvoltări economice potențate de inovație.

Pentru organizațiile de cercetare, acest lucru înseamnă că acestea ar putea deveni mai puțin dependente de finanțarea publică. În plus, activitățile lor de cercetare pot deveni mai orientate către piață și mai axate pe implementarea practică a acestora de către entitățile comerciale.

În acest context, Autoritatea de Management a Programului Operațional Competitivitate (COP MA) a confirmat faptul că a avut în vedere posibilitatea ca organizațiile de cercetare publice să utilizeze până la 20% din capacitatea infrastructurii finanțate din fonduri publice în scopuri economice. La momentul implementării acestui program, s-a constatat că agențiilor regionale de dezvoltare și beneficiarilor finanțării publice le lipsește claritatea cu privire la modul în care posibilitatea de desfășurare de activități economice în cadrul infrastructurilor finanțate public este afectată de reglementările privind ajutorul de stat. De asemenea, au fost reliefate următoarele aspecte:

- în ceea ce privește proiectele contractate în perioada de programare 2007-2013: nu a existat nicio schemă de ajutor de stat în vigoare;
- în ceea ce privește proiectele contractate în perioada de programare 2014-2020: reglementările privind ajutorul de stat au fost prevăzute în cadrul schemei de ajutor de stat.¹

Cu toate acestea, în ambele cazuri, nu a existat nicio metodologie clară cu privire la monitorizarea pragurilor aplicabile de activitate economică (fie pragul de 20% - nivelul auxiliar, fie orice alt prag prevăzut). Acest lucru a blocat efectiv inițiativa privind utilizarea infrastructurii de cercetare pentru activități economice.

Acest document oferă informații cu privire la:

- modalitatea în care se pot desfășura activități economice utilizând infrastructuri finanțate din fonduri publice în cazul cărora activitățile economice nu au fost permise inițial; și
- modalitatea în care poate fi permisă creșterea ponderii activităților economice față de pragurile stabilite inițial.

Astfel, acest document se referă la deschiderea infrastructurii astfel încât aceasta să fie mai puternic axată pe aspectele comerciale, în ciuda restricțiilor inițiale, în contextul reglementărilor cu privire la ajutorul de stat.

Documentul este împărțit în trei secțiuni, respectiv partea întâi, care este una introductivă și prezintă explicații generale, partea a doua, care include îndrumări mai detaliate cu privire la modul de acțiune în cazurile în care utilizarea economică a capacității infrastructurii depășește pragurile stabilite inițial, și partea a treia, care oferă exemple și o metodologie pentru respectarea cerințelor

¹ Potrivit Ordinului ministrului educației și cercetării științifice nr. 3.822 (11 mai 2015), „Finanțarea activităților și investițiilor în sfera cercetării, dezvoltării și inovării prin Programul Operațional Competitivitate” (POC).

privind ajutorul de stat.

Acesta se adresează atât beneficiarilor de finanțare publică în baza politicii de coeziune a Uniunii Europene cât și tuturor autorităților relevante implicate în alocarea de fonduri și monitorizarea implementării proiectelor.

CUPRINS

Cuvânt înainte.....	2
Abrevieri	5
Introducere.....	6
Partea 1: Organizațiile de cercetare și Infrastructura de cercetare. Activități economice și non-economice.....	7
Definiții ale noțiunilor	8
Activitățile non-economice ale OC/IC.....	8
Activități economice ale OC/IC.....	9
Partea 2-a: Ajutor de stat – reguli generale.....	11
Definiția ajutorului de stat.....	12
Compatibilitatea ajutorului de stat.....	14
Prezența ajutorului de stat în domeniul C&D&I.....	14
Utilizarea mixtă (duală) a IC.....	15
Activități economice auxiliare.....	16
Cadru legal UE pentru monitorizare și recuperare.....	17
Principii de bază aplicabile monitorizării și raportării.....	17
Partea a 3-a: Ridicarea interdicției privind desfășurarea de activități economice, mecanismul de recuperare și liniile directoare de urmat.....	20
Aria de aplicare a Metodologiei.....	21
Exemplul 1.....	21
Exemplul 2.....	24
Recuperarea în situația în care nu este avut în vedere niciun ajutor de stat.....	27
Exemplu.....	27
Recuperarea în situația în care ajutorul de stat este avut parțial în vedere.....	29
Exemplu.....	29
Ajutorul suplimentar acordat.....	31
Lista cerințelor RGEC.....	31
Observații finale.....	33
Anexa 1: Prezentare generală a acțiunilor propuse beneficiarilor în legătură cu aplicarea prezentei metodologii.....	34

ABREVIERI

Comisia	Comisia Europeană
Proiectul de cadru C&D&I	<u>Comunicare cu privire la cadrul pentru ajutor de stat pentru cercetare & dezvoltare & inovare</u>
RGEC	<u>Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat</u> (J.O. L 187, 26.6.2014, p. 1, cu modificările ulterioare)
CC	<u>Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat astfel cum este menționată la articolul 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene</u> (J.O. C 262, 19.7.2016, p. 1)
IC	infrastructură de cercetare
OC	organizație de cercetare
Cadru C&D&I	<u>Comunicarea Comisiei - Cadrul pentru ajutorul de stat pentru cercetare & dezvoltare & inovare</u> (JO C 198, 27.6.2014, p. 1, cu modificările ulterioare)
TFUE	Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

INTRODUCERE

Finanțarea publică acordată pentru activități economice care presupune și un avantaj competitiv denaturează în mod normal concurența și afectează comerțul dintre statele membre ale Uniunii Europene. Prin urmare, această finanțare îndeplinește criteriile pentru a se califica drept ajutor de stat conform definiției oferite de articolul 107 (1) din TFUE.

Acordarea de ajutor de stat este în mod normal interzisă în Uniunea Europeană. Cu toate acestea, în mod excepțional, aceasta este permisă în situațiile stabilite prin TFUE, respectiv atunci când acesta este considerat compatibil cu piața internă. În toate situațiile, o astfel de compatibilitate depinde de criterii specifice, care includ valoarea finanțării. Acesta, printre altele, include și ajutorul de stat acordat pentru investiții în infrastructura de cercetare utilizată de comunitatea științifică pentru desfășurarea activităților de cercetare în situațiile în care **ajutorul de stat maxim permis este de 50% din costurile eligibile.**

Infrastructurile de cercetare din România sunt utilizate în cea mai mare parte pentru activități non-economice (de ex., desfășurarea de cercetări independente, incluzând colaborarea efectivă cu industria) și, astfel, acestea nu intră sub incidența reglementărilor privind ajutorul de stat. Aceasta implică și faptul că restricțiile privind valoarea angajamentului public nu sunt aplicabile.

Pe de altă parte, atunci când infrastructura este utilizată pentru activități economice (de ex. aceasta este închiriată unei întreprinderi sau este utilizată pentru desfășurarea unor activități contractuale de cercetare), în principiu, **reglementările privind ajutorul de stat se aplică acelei părți din finanțare care este legată de utilizarea infrastructurii în scopuri economice.**

Cu toate acestea, atunci când utilizarea în scopuri economice a unei anumite infrastructuri nu depășește așa-numitul prag auxiliar, reglementările privind ajutorul de stat nu sunt aplicabile.²

Astfel, problema critică se referă la ceea ce se întâmplă în situațiile în care, pe durata ciclului de viață al unei infrastructuri care a fost finanțată inițial pentru a fi utilizată în scopuri non-economice, devine evident faptul că utilizarea infrastructurii în scopuri economice va aduce beneficii și, prin urmare, este recomandabilă. Acest aspect este extrem de important în astfel de împrejurări în care marea majoritate (dacă nu toată) a finanțării publice externe a infrastructurii nu a fost considerată ajutor de stat³ (dat fiind faptul că utilizarea infrastructurii în scopuri economice a fost exclusă inițial) și, astfel, deschiderea infrastructurii pentru a fi utilizată în scopuri economice reprezintă un aspect structural/de politică ce vizează mai degrabă întreaga comunitate de cercetare și nu doar proiecte individuale.

Acest document își propune să prezinte modalitatea în care deschiderea infrastructurii pentru utilizare în scopuri economice interacționează cu reglementările privind ajutorul de stat.

² Informații suplimentare referitoare la conceptul de ajutor de stat în domeniul C&D&I, inclusiv cu privire la natura economică și non-economică a activității, sunt prezentate în cadrul următorului link: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/10740aa6-223a-11eb-b57e-01aa75ed71a1/language-en_pe_care_a_fost_publicat_un_document_intitulat:_Regulile_privind_ajutorul_de_stat_in_domeniul_cercetarii_dezvoltarii_si_inovarii.

³ Este înțeles faptul că această situație este valabilă și în România, unde finanțarea publică s-a acordat în general sub condiția excluderii activităților economice și, astfel, nu ne aflăm în prezența niciunui ajutor de stat.

În trecut, aceeași situație a existat și în Polonia, unde autoritățile au explicat deja încă în anul 2017 faptul că, în ceea ce privește infrastructura finanțată din resurse publice, poate avea loc trecerea la activități economice. S-au transmis instrucțiuni organizațiilor de cercetare pentru asigurarea faptului că angajarea în activități economice va avea loc în conformitate cu reglementările privind ajutorul de stat. De asemenea, s-a clarificat faptul că, chiar dacă activitățile economice atrăgeau implicații legate de ajutorul de stat pentru finanțarea publică acordată anterior, acestea puteau aduce rezultate pozitive și, prin urmare, erau așteptate.

PARTEA 1

ORGANIZAȚIILE DE CERCETARE ȘI INFRASTRUCTURA DE CERCETARE

ACTIVITĂȚI ECONOMICE ȘI NON-ECONOMICE

În lumea cercetării științifice, OC-urile și IC-urile pot fi implicate în activități economice. În această parte oferim explicații referitoare la noțiunile de OC și IC, precum și la situațiile în care acestea sunt considerate a fi angajate în activități economice în contextul legislației UE privind ajutorul de stat.

Este extrem de important să subliniem faptul că nu toate relațiile care se pot stabili în vederea obținerii de profit sunt considerate activități economice. În mod similar, nu orice relație cu piața trebuie percepută ca activitate economică.

DEFINIȚII ALE NOȚIUNILOR

O organizație de cercetare (OC) este:

- o entitate (cum ar fi universitățile sau institutele de cercetare, agențiile de transfer de tehnologie, intermediari de inovare, entitățile de colaborare fizice sau virtuale orientate spre cercetare),
- care indiferent de statutul său juridic (organizată în baza dreptului public sau a celui privat) sau de modalitatea sa de finanțare,
- are ca obiectiv *principal*:
 - derularea de activități de cercetare fundamentală, cercetare industrială sau dezvoltare experimentală în mod independent; sau
 - diseminarea pe larg a rezultatelor unor astfel de cercetări prin activități de predare, publicare sau transfer de cunoștințe.⁴

Atunci când asemenea entități se implică în realizarea de activități economice, finanțarea, costurile și veniturile acestor activități economice trebuie să fie înregistrate contabil în mod separat. Întreprinderile care pot exercita o influență decisivă asupra unei asemenea entități în baza calității de acționar sau membru al acestora, de exemplu, nu pot beneficia de acces preferențial la rezultatele generate de această entitate.

O infrastructură de cercetare (IC) include:

- facilități, resurse și servicii aferente acestora,
- utilizate de comunitatea științifică⁵ pentru a realiza cercetare în domeniile sale de specialitate; și
- care includ echipamente științifice sau seturi de instrumente, resurse de cunoștințe precum colecții, arhive sau informații științifice structurate, infrastructuri bazate pe tehnologia informației și comunicațiilor precum rețele, material informatic, software și instrumente de comunicare, care permit desfășurarea de activități de cercetare. Asemenea infrastructuri pot fi organizate într-un singur loc sau „distribuite” în spațiu (o rețea organizată de resurse).

ACTIVITĂȚILE NON-ECONOMICE ALE OC/IC

Următoarele activități sunt în mod normal considerate non-economice:⁶

- activitățile de bază și, în mod particular:
 - învățământul public pentru creșterea cantității și calității resurselor umane calificate în cadrul sistemului național de educație finanțat predominant sau integral de către stat și supervizat de către stat (a se vedea mai multe explicații în rezumatul de mai jos);

⁴ A se observa că diseminarea nu se referă în mod obligatoriu la propriile rezultate ale cercetării fundamentale, cercetării industriale sau dezvoltării experimentale.

⁵ Prin urmare, nu de către una sau mai multe întreprinderi pentru propriile nevoi.

⁶ Cf. Punctului 19 din preambulul Cadrelui privind C&D&I.

- C&D independentă⁷ pentru obținerea unor cunoștințe și a unei înțelegeri îmbunătățite, incluzând **activități de C&D colaborativă**, în situația în care infrastructurile de cercetare se angajează în **colaborări efective**.

Colaborarea efectivă poate fi înțeleasă⁸ drept colaborarea dintre cel puțin două părți independente prin care acestea:

- fac schimburi de informații sau tehnologie; sau
- realizează un obiectiv comun bazat pe diviziunea muncii în care părțile definesc împreună scopul proiectului de colaborare, contribuie la implementarea acestuia și împart atât riscurile cât și rezultatele.

E posibil ca una sau mai multe părți să suporte costurile integrale ale proiectului și să dea astfel posibilitatea celorlalte părți de a nu mai fi expuse la riscuri financiare.

Cercetarea bazată pe contract și furnizarea de servicii de cercetare nu sunt considerate forme de colaborare.

- diseminarea pe larg a rezultatelor cercetării pe o bază non-exclusivă și non-discriminatorie, de exemplu prin predare, baze de date deschise, publicații sau software cu acces deschis;
- **activități de transfer de cunoștințe**, atunci când acestea sunt realizate de OC/IC (*incluzând departamente sau subsidiare ale acestora*⁹) sau împreună cu ori în numele altor astfel de entități, atunci când **toate profiturile obținute din aceste activități sunt reinvestite în activitățile de bază ale OC/IC**. Natura non-economică a acestor activități nu este afectată de contractarea de servicii corespondente către terțe părți prin licitații deschise.

Transferul de cunoștințe¹⁰ implică orice proces care are ca scop obținerea, colectarea și împărtășirea de cunoștințe explicită sau tacită, incluzând abilități și competențe atât în activități economice cât și non-economice cum ar fi colaborările în cercetare, consultanță, licențiere, crearea de noi entități economice, publicare și mobilitatea cercetătorilor și a altor categorii de personal implicate în aceste activități. Dincolo de cunoștințele științifice și tehnologice, acesta include alte tipuri de cunoștințe, precum cunoștințe privind utilizarea de standarde și a reglementărilor aferente, condițiile de operare din viața reală și metode de inovare organizațională, precum și managementul cunoștințelor legate de identificarea, obținerea, protejarea, apărarea și exploatarea activelor necorporale.

Punctul 15 litera v) din preambulul Cadrlui de C&D&I califică în mod explicit licențierea și crearea de noi entități ca activități de transfer de cunoștințe.

ACTIVITĂȚI ECONOMICE ALE OC/IC

Atunci când OC/IC închiriază echipamente sau laboratoare către întreprinderi (de exemplu în scopul desfășurării de activități economice), **furnizează servicii către întreprinderi sau realizează cercetare pe bază de contract**, acestea desfășoară activități economice.¹¹

⁷ Furnizarea de servicii C&D și activitățile C&D desfășurate în numele unei întreprinderi nu sunt considerate activități C&D independente – potrivit notei de subsol nr. 5 de la punctul 19 din preambulul Cadrlui privind C&D&I.

⁸ Cf. Punctului 15 litera h) din preambulul Cadrlui privind C&D&I.

⁹ Prin urmare, a se observa că aceste departamente sau subsidiare sunt considerate a face parte din OC (nu OC-uri distincte).

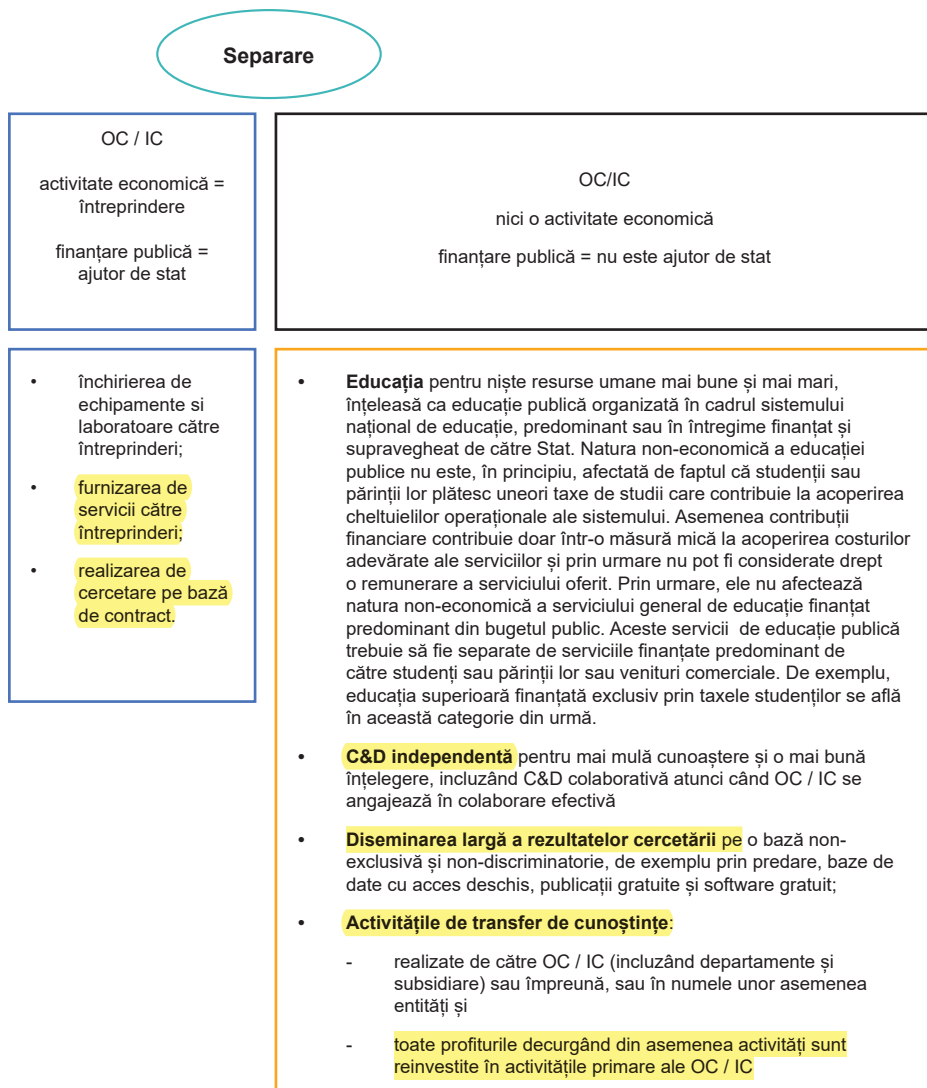
¹⁰ Cf. punctului 15 litera v) din preambulul Cadrlui privind C&D&I.

¹¹ Cf. punctului 21 din preambulul Cadrlui privind C&D&I, care demonstrează de asemenea faptul că activitățile economice ale OC/IC-urilor determină prezența ajutorului de stat.

În principiu, finanțarea publică externă a acestor activități economice este considerată ajutor de stat.

Activitățile prin care IC-urile sunt puse la dispoziția comunității științifice (de exemplu, altor OC-uri) în scopul desfășurării de activități de bază, nu sunt considerate economice, indiferent dacă acestea au fost realizate contra unei remunerații.

Figura 1: Sumarizarea activităților economice și non-economice

PARTEA A 2-A

AJUTOR DE STAT – REGULI GENERALE

Scopul acestei părți este acela de a explica succint logica reglementărilor UE privind ajutorul de stat din domeniul cercetării, dezvoltării și inovării. În principiu, acolo unde o OC/IC este implicată în activități economice, finanțarea publică externă a acesteia implică ajutor de stat.

Vă rugăm să aveți în vedere că activitățile economice prezentate în mod specific în partea 1 de mai sus sunt asociate în legislația UE cu noțiunea de întreprindere („undertaking”). Această noțiune are un caracter funcțional, care, inter alia, implică faptul că aceeași entitate (de ex. o universitate) va fi considerată a fi o întreprindere numai în măsura în care aceasta este angajată în activități economice. Cu toate acestea, acolo unde aceste activități economice ale OC-urilor sau IC-urilor sunt foarte limitate și corespund definiției de așa-numite activități economice auxiliare, reglementările privind ajutorul de stat nu se aplică.

DEFINIȚIA AJUTORULUI DE STAT

Reglementările cu privire la ajutorul de stat se referă la situațiile în care finanțarea publică este oferită unor entități economice. Principalul obiectiv al acestor reglementări constă din protejarea concurenței împotriva denaturării acesteia. Fără reguli cu privire la ajutorul de stat, piața internă a Uniunii Europene nu ar putea funcționa.

În principiu, ajutorul de stat este interzis dar, cu toate acestea, în anumite condiții, acesta este considerat compatibil cu piața internă și, prin urmare, este permis. Este vorba, printre altele, de activitățile din domeniul cercetării, dezvoltării și inovării.

Reglementările cu privire la ajutorul de stat devin astfel importante pentru comunitatea științifică. Nu poate fi exclus scenariul ca organizațiile de cercetare (OC-urile) să se implice în activități de tip economic. În mod similar, atunci când infrastructurile de cercetare (IC-urile) sunt finanțate din resurse publice și când acestea sunt utilizate pentru activități economice, regulile cu privire la ajutorul de stat trebuie luate neapărat în considerare.

Figura 2: Ajutorul de stat permis

În conformitate cu jurisprudența și practica decizională consacrată a Comisiei, potrivit art. 107 (1) al TFUE, ajutorul de stat:

- 1. se acordă din resursele statului;**
- 2. are ca rezultat un avantaj economic selectiv;**
- 3. denaturează sau amenință cu denaturarea concurenței;**
- 4. are impact asupra comerțului dintre statele membre.¹²**

RESURSELE STATULUI

Ajutorul de stat trebuie să fie acordat în mod direct sau indirect din resursele statului și să fie imputabil acestuia. Acest lucru înseamnă că ajutorul de stat poate fi acordat de către autorități publice, entități private sau organisme publice desemnate de către stat pentru a administra o măsură care conferă un avantaj sau chiar de către întreprinderile publice atunci

¹² Explicații detaliate cu privire la noțiunea de ajutor de stat sunt oferite în Nota cu privire la ajutorul de stat.

când este clar că acțiunile lor sunt stimulate de autoritățile publice. În esență, resursele statului reprezintă toate resursele care aparțin sectorului public. Cu alte cuvinte, indiferent de proveniența lor, aceste resurse sunt controlate de autoritățile publice.

În acest context, resursele care provin din fonduri structurale sunt considerate resurse ale statului dacă autoritățile naționale au putere discreționară cu privire la utilizarea acestora.

AVANTAJUL ECONOMIC SELECTIV

Avantajul este un beneficiu care, de regulă, nu este accesibil pe piață, cum ar fi subvenții sau împrumuturi acordate în termeni preferențiali.

Avantajul trebuie să fie destinat întreprinderilor și, prin urmare, trebuie să fie legat de activitatea economică, respectiv de oferirea de bunuri și servicii pe piață. Statutul entității (întreprinderii) nu este decisiv (de exemplu, o societate cu răspundere limitată sau o universitate) în același mod în care s-a stabilit acest lucru în cazul generării de profit.¹³

Noțiunea de întreprindere (entitate implicată în activități economice) este una funcțională. O entitate care desfășoară atât activități economice cât și non-economice va fi considerată întreprindere doar în ceea ce privește activitatea sa economică.

În mod normal, finanțarea publică a infrastructurilor (incluzând infrastructura de cercetare) care urmează a fi utilizate în scopuri economice va trebui să se supună reglementărilor cu privire la ajutorul de stat, cu condiția ca toate celelalte criterii prevăzute la art. 107 (1) din TFUE să fie de asemenea îndeplinite.

O măsură de sprijin este selectivă atunci când are ca beneficiar o anumită entitate sau grup de entități în timp ce ceilalți nu beneficiază de același sprijin.

DENATURAREA CONCURENȚEI

O măsură acordată de către stat este considerată ca denaturând concurența sau ca amenințând cu denaturarea acesteia atunci când este susceptibilă de a îmbunătăți poziția competitivă a beneficiarului acesteia comparativ cu alte întreprinderi cu care acesta se află în concurență.

O denaturare a concurenței apare de regulă atunci când statul acordă un avantaj financiar unei întreprinderi dintr-un sector liberalizat în care există sau poate exista concurență.

IMPACTUL ASUPRA COMERȚULUI

Ajutorul de stat trebuie să aibă potențialul de a afecta comerțul. Acest lucru se întâmplă în special atunci când ajutorul financiar de stat consolidează poziția unei întreprinderi față de alte întreprinderi care concurează în cadrul comerțului Uniunii.

¹³ Cf. Punctului 17 din preambulul Cadrului privind C&D&I: „Organizațiile de cercetare și diseminare de informații („organizațiile de cercetare”) și infrastructurile de cercetare sunt beneficiare ale ajutorului de stat dacă finanțarea lor publică satisface toate condițiile din articolul 107(1) din Tratat. Așa cum s-a explicat în Nota cu privire la noțiunea de ajutor de stat și în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, beneficiarul trebuie să se califice drept o întreprindere dar această calificare nu depinde de statutul său juridic, altfel spus, dacă acesta este organizat conform dreptului public sau dreptului privat sau de natura sa economică, altfel spus, dacă este destinat obținerii de profit sau nu. În loc de aceasta, factorul care este decisiv pentru calificarea ca întreprindere este acela dacă acesta desfășoară o activitate economică care constă din oferirea de produse sau servicii pe o anumită piață.”

COMPATIBILITATEA AJUTORULUI DE STAT

Doar atunci când ajutorul de stat este cu adevărat prezent (în special acolo unde finanțarea publică este destinată activităților economice), are loc o analiză a compatibilității unui astfel de ajutor de stat.

Așa cum s-a precizat deja, deși este în general interzis, ajutorul de stat poate fi considerat compatibil cu piața internă și, prin urmare, poate fi permis. Acest lucru este valabil în special pentru ajutorul de stat acordat în domeniul C&D&I. Reglementările care se referă la compatibilitatea ajutorului de stat în acest domeniu sunt stabilite prin RGEC și Cadrul privind C&D&I.

RGEC include o serie de reguli care permit acordarea de ajutor de stat fără o aprobare din partea Comisiei, în timp ce Cadrul privind C&D&I stabilește criteriile care sunt utilizate de către Comisie la examinarea măsurilor notificate de ajutor de stat¹⁴, respectiv atunci când este necesară o aprobare din partea Comisiei înainte ca ajutorul să fie acordat beneficiarului.

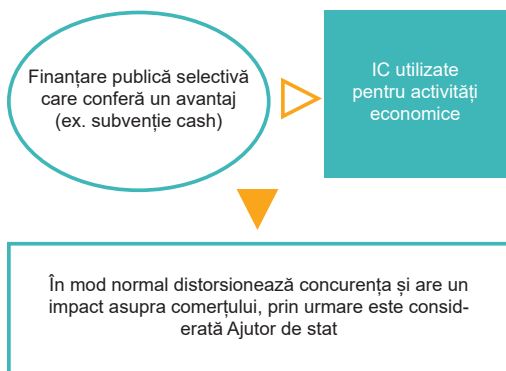
Regulile stabilite prin RGEC și Cadrul privind C&D&I sunt discutate în această metodologie.

PREZENȚA AJUTORULUI DE STAT ÎN DOMENIUL C&D&I

Observațiile generale de mai sus cu privire la noțiunea de ajutor de stat au caracter universal și se aplică tuturor sectoarelor și domeniilor de activitate, inclusiv activităților desfășurate de OC/IC.

Practica ne arată că în domeniul C&D&I, în situațiile în care finanțarea publică este destinată unor activități economice ale OC/IC-urilor, de obicei, ajutorul de stat este prezent.

Figura 3: Finanțarea publică selectivă

¹⁴ În principiu, ajutorul de stat acordat de statele membre trebuie să fie notificat Comisiei în temeiul articolului 108 (3) din TFUE.

Nu este exclus că aceeași entitate să poată desfășura activități atât de natură economică cât și non-economică. Atunci când se întâmplă acest lucru, o OC/IC este considerată „întreprindere” doar în măsura în care aceasta este utilizată pentru desfășurarea de activități economice.

Cu toate acestea, finanțarea publică a OC/IC în domeniul non-economic nu intră sub incidența reglementărilor privind ajutorul de stat (nu poate fi considerată ajutor de stat) decât atunci când cele două tipuri de activități, precum și costurile, finanțarea și veniturile aferente acestora, pot fi în mod clar separate astfel încât subvenționarea încrucișată (engl. „cross-subsidisation”) a activității economice să poată fi efectiv evitată. Dovada alocării judicioase a costurilor, finanțării și veniturilor trebuie să se regăsească în rapoartele financiare ale entității relevante.¹⁵

Figura 4: Activitate economică vs. activitate non-economică

UTILIZAREA MIXTĂ (DUALĂ) A IC

Acest capitol se referă la situațiile în care aceeași IC desfășoară activități atât de natură economică cât și non-economică.

Așa cum s-a explicat anterior, finanțarea publică presupune ajutor de stat doar în măsura în care se referă la activitate economică (întreprindere). Prin urmare, finanțarea publică pentru construirea sau modernizarea unei IC nu va intra sub incidența regulilor cu privire la ajutorul de stat atunci când IC nu este folosită pentru activități economice (de exemplu, nu va fi închiriată către întreprinderi). În ceea ce privește utilizarea mixtă a infrastructurii, aplicarea regulilor cu privire la ajutorul de stat este exclusă în ceea ce privește activitățile non-economice atunci când utilizarea economică și cea non-economică a infrastructurii este separată.

În acest context, menționăm de asemenea faptul că, în ceea ce privește utilizarea mixtă a IC, ponderea utilizării economice (ponderea activităților economice) - de exemplu, 30% - se aplică asupra întregului buget al investiției (construcție sau modernizare) *pentru stabilirea ponderii ajutorului de stat din finanțarea infrastructurii*. Acest exemplu include și faptul că, conform art. 26 din RGEC, intensitatea maximă a ajutorului pentru o investiție într-o infrastructură de cercetare este de 50% din costurile eligibile.

¹⁵ Cf. punctului 18 din preambulul Cadrelui privind C&D&I și punctului 49 din preambulul RGEC; „Infrastructurile de cercetare pot îndeplini activități atât economice cât și non-economice. În scopul de a evita acordarea de ajutor de stat pentru activități economice prin finanțarea publică a activităților non-economice, costurile și finanțarea activităților economice și non-economice trebuie să fie în mod clar separate. Atunci când infrastructura este utilizată atât în activități economice cât și non-economice, finanțarea din resurse ale statului a costurilor legate de activitățile non-economice ale infrastructurii nu constituie ajutor de stat. Finanțarea publică intră sub incidența regulilor cu privire la ajutorul de stat doar în măsura în care acoperă costuri legate de activități economice. Doar cele din urmă trebuie luate în considerare în scopul de a asigura conformitatea cu pragurile de notificare și cu intensitățile maxime ale ajutorului”.

Figura 5: Costuri în funcție de tipul activității

IC	
activitate economică 30%	activitate non-economică 70%
se aplică Regulile privind ajutorul de stat	nu se aplică Regulile privind ajutorul de stat
30% din buget	70% din buget
<ul style="list-style-type: none"> 50% din costurile eligibile pot fi acoperite din ajutorul de stat 50% din costurile eligibile trebuie să fie acoperite de beneficiar costurile non-eligibile trebuie să fie acoperite de către beneficiar 	<ul style="list-style-type: none"> potențial, toate costurile pot fi acoperite de către autoritățile publice reguli speciale se aplică în cazul finanțării din fonduri structurale

ACTIVITĂȚI ECONOMICE AUXILIARE

Cu toate acestea, atunci când IC este utilizată aproape exclusiv pentru activitatea non-economică, finanțarea sa poate ieși cu totul de sub incidența regulilor cu privire la ajutorul de stat, cu condiția că **utilizarea economică rămâne strict auxiliară**, respectiv:

- corespunde unei activități care este în mod direct legată de și necesară pentru operarea IC; sau
- este intrinsec legată de principala sa utilizare non-economică, și
- este limitată ca obiect de activitate, respectiv la:
 - activități economice care consumă exact aceleași resurse (precum materiale, echipamente, forță de muncă și capital fix) ca și activitățile non-economice; și
 - o capacitate alocată în fiecare an pentru aceste activități economice care nu depășește 20% din capacitatea totală anuală a entității relevante.¹⁶

Figura 6: Activitate economică vs. activitate non-economică

¹⁶ Cf. punctului 21 din preambulul Cadrelui privind C&D&I, precum și punctului 49 din Introducerea la RGEC: „Dacă infrastructura este utilizată aproape exclusiv pentru activitate non-economică, finanțarea sa poate ieși în întregime în afara regulilor cu privire la ajutorul de stat, cu condiția că utilizarea sa economică rămâne strict auxiliară, altfel spus, o activitate care este în mod direct legată de și necesară pentru operarea infrastructurii sau este intrinsec legată de utilizarea sa principală non-economică și este limitată ca obiect de activitate. Acesta ar trebui să fie cazul atunci când activitățile economice consumă aceleași resurse (precum materiale, echipamente, forță de muncă și capital fix) ca și activitățile non-economice, iar capacitatea alocată în fiecare an acestor activități economice nu depășește 20% din capacitatea anuală totală a infrastructurii de cercetare”.

Conceptul de activitate economică auxiliară este de asemenea detaliat la punctul 207 din preambulul CC.

CADRUL LEGAL UE PENTRU MONITORIZARE ȘI RECUPERARE

Conform art. 26 (7) din RGEC, în cazul în care o IC primește finanțare publică atât pentru activități economice cât și non-economice, statele membre ar trebui să pună în funcțiune **un mecanism de monitorizare și recuperare cu scopul de a se asigura că intensitatea aplicabilă a ajutorului nu este depășită ca urmare a creșterii ponderii activităților economice față de situația avută în vedere la momentul acordării ajutorului.**

Nu există o prevedere similară cu privire la activitatea economică auxiliară, așa cum este ea definită în Cadrul privind C&D&I. Cu toate acestea, este indicat a se avea în vedere faptul că mecanismul de monitorizare și recuperare se aplică și în acest caz.

PRINCIPII DE BAZĂ APLICABILE MONITORIZĂRII ȘI RAPORTĂRII

Se consideră că aceste condiții de bază ar trebui să se regăsească în documentele formale care guvernează acordarea finanțării. Prin urmare, acestea ar trebui să fie în principiu detaliate în prealabil prin aceste documente.

	Principii	Comentarii
1.	Monitorizarea se referă la așa-numita „entitate relevantă”	<p>Monitorizarea vizează activitatea economică comparativ cu activitatea non-economică a infrastructurii, respectiv a așa-numitei „entități relevante”, sau a oricărei entități individuale (cum ar fi un laborator sau departament) care, cu structura organizațională, capitalul, materialele și forța de muncă pe care le are efectiv la dispoziție, ar putea realiza pe cont propriu activitatea avută în vedere, indiferent dacă această „entitate relevantă” are personalitate juridică distinctă sau nu.</p> <p>Din considerente practice, este indicat să se aibă în vedere faptul că:</p> <ul style="list-style-type: none">• monitorizarea ar trebui să vizeze infrastructura căreia i-a fost acordată finanțare publică (și nu întreaga infrastructură a unei anumite entități, cum ar fi, de exemplu, o universitate);• monitorizarea ar trebui să se realizeze separat pentru fiecare element al infrastructurii care este capabil de a desfășura activități în mod independent – datorită structurii organizaționale, a capitalului, materialelor și forței de muncă pe care le are în mod efectiv la dispoziție (de exemplu, infrastructura este compusă din 3 laboratoare care pot realiza activități în mod independent sau infrastructura este compusă dintr-un laborator care are mai multe secții care pot desfășura activități în mod separat. Monitorizarea ar trebui să se desfășoare la nivelul fiecăruia dintre cele 3 laboratoare sau, respectiv, al fiecărei secțiuni);• monitorizarea ar trebui să fie realizată separat pentru fiecare entitate relevantă, în special acolo unde sunt folosiți parametri diferiți pentru măsurarea capacității. <p>Nu este suficient ca ponderea prognozată a activității economice să fie urmărită ca medie a nivelului întregii infrastructuri create, deoarece anumite elemente ale infrastructurii, care pot să desfășoare activități în mod independent, o respectă într-o măsură mai mare sau mai mică (de exemplu, activitatea economică a unui anumit laborator este stabilită la nivelul de 30%. Laboratorul are două secții care pot realiza activități în mod separat. Ambele ar trebui să fie monitorizate separat și fiecare ar trebui să aibă activitate economică în proporție de 30%).</p>

2.	Perioada monitorizării	<p>În prezent, Comisia consideră că monitorizarea ar trebui realizată pe durata de viață economică a infrastructurii, respectiv pe perioada de amortizare a respectivelor active.</p> <p>Cu toate acestea, în proiectul Cadrului privind C&D&I, Comisia a explicat faptul că monitorizarea caracterului auxiliar al activității economice se va aplica timp de cel puțin 10 ani de la începutul exploatarei IC.¹⁷ Cu toate acestea, în sensul acestui document, se consideră că, în cazul în care perioada de amortizare a unui anumit activ (de. ex., echipament) este mai scurtă, monitorizarea ar trebui să vizeze această perioadă mai scurtă.</p> <p>Se prezumă de asemenea în prezenta Metodologie că aceeași abordare ar trebui să fie adoptată și în ceea ce privește monitorizarea realizată în baza art. 26 (7) din RGEC.</p> <p>Se anticipează că proiectul de Cadru privind C&D&I va intra în vigoare în următoarele luni.</p> <p>Fie că este vorba de cel puțin 10 ani sau de întreaga viață economică a infrastructurii, atunci când diferite active au diferite perioade de amortizare, este interzisă aplicarea unei perioade de amortizare „medii” în cazul diferitelor active pentru întreaga entitate relevantă.</p> <p>Este corectă însă adoptarea unei abordări conform căreia perioadele de monitorizare sunt diferite pentru diferite active ale entității relevante (de exemplu, diferite pentru clădiri și pentru echipamente).</p> <div data-bbox="331 772 1003 927" style="background-color: #00a0a0; color: white; padding: 10px; margin-top: 10px;"> <p>Atunci când monitorizarea activității economice/non-economice este limitată la cel puțin 10 ani (așa cum se precizează în proiectul de Cadru privind C&D&I), acest aspect va deveni mai puțin împovărător.</p> </div>
3.	Frecvența raportării	<p>Comisia a clarificat prin Cadru privind C&D&I că, în ceea ce privește activitatea economică auxiliară, „capacitatea alocată în fiecare an pentru astfel de activități economice nu va depăși 20% din capacitatea anuală globală a entității relevante.”¹⁸</p> <p>Prin urmare, raportarea ar trebui să se realizeze anual.</p> <p>Aceeași abordare ar trebui aplicată și monitorizării utilizării economice a infrastructurii, astfel cum prevede art. 26 (7) din RGEC.</p>

¹⁷ Cf. punctului 22 din preambulul proiectului de Cadru C&D&I.

¹⁸ Aceeași formulare este propusă și prin proiectul de Cadru privind C&D&I.

4.	Parametrul pentru măsurarea capacității entității relevante (infrastructurii)	<p>Parametrul ar trebui selectat astfel încât să reflecte cel mai bine caracteristicile infrastructurii respective și modalitățile în care este utilizată aceasta. În cele mai multe cazuri, parametrul va fi timpul, care este ușor de măsurat și de înregistrat.¹⁹</p> <p>Alți parametri (precum spațiul, valoarea totală a resurselor consumate în fiecare an) pot fi de asemenea relevanți. În funcție de circumstanțele individuale, o combinație a parametrilor este de asemenea posibilă.</p> <p>Odată ales un anumit parametru, acesta nu poate fi schimbat pe durata întregii perioade de monitorizare (durata de viață a infrastructurii sau cel puțin 10 ani ori amortizarea integrală – astfel cum se menționează mai sus).</p> <div style="background-color: #008080; color: white; padding: 10px; text-align: center;"> Profiturile sau veniturile nu pot fi utilizate drept parametri. </div>
----	--	---

¹⁹ Prin urmare, acesta este considerat a fi un parametru universal care poate fi aplicat în cele mai multe dintre cazuri, indiferent de caracteristicile infrastructurii.

PARTEA A 3-A

RIDICAREA INTERDICȚIEI PRIVIND DESFĂȘURAREA DE
ACTIVITĂȚI ECONOMICE, MECANISMUL DE RECUPERARE –
LINII DIRECTOARE DE URMAT

ARIA DE APLICARE A METODOLOGIEI

Această Metodologie se aplică:

- proiectelor finanțate în perioadele de programare 2007 – 2013 și 2014 – 2020 cu privire la care au fost prevăzute activități economice auxiliare, însă pentru care nu a fost stabilită procedura de monitorizare și de recuperare;
- proiectelor finanțate în perioada de programare 2014 – 2020 pe bază de acorduri de finanțare care au prevăzut posibilitatea de desfășurare de activități economice prin infrastructura creată peste limita de 20% pentru activitățile auxiliare,

cu condiția că:

- perioada de durabilitate²⁰ a expirat;
- perioada de 10 ani de la începutul operării IC nu a fost încă depășită sau amortizarea activelor este încă în termen – în funcție de care dintre cele două este mai scurtă.²¹

ÎNREGISTRAREA ȘI MONITORIZAREA ACTIVITĂȚILOR ECONOMICE

EXEMPLUL 1

Contractul de finanțare pe care se bazează proiectul permite ca infrastructura construită să fie utilizată pentru activități economice auxiliare. Acest lucru înseamnă că regulile cu privire la ajutorul de stat nu s-au aplicat finanțării publice care a fost acordată.

Perioada de durabilitate a proiectului a expirat. Cu toate acestea, activele (elementele infrastructurii) nu sunt amortizate, iar perioada de 10 ani de la începutul operării IC este încă în termen.

Vă prezentăm în cele ce urmează o abordare teoretică a monitorizării și înregistrării capacității utilizate pentru activitatea economică. Aceasta se referă la următorul scenariu de proiect:

- IC este inclusă în proiectul finanțat pe baza contractului de finanțare din data de 31 decembrie 2013. Infrastructura a devenit operațională pe 31 decembrie 2015; perioada de durabilitate a proiectului s-a încheiat pe data de 31 decembrie 2020;
- perioada de 10 ani se va încheia la data de 31 decembrie 2025;
- proiectul constă din 3 laboratoare.

În primul rând, este esențială analiza infrastructurii laboratoarelor cu scopul de a identifica entitățile relevante, respectiv pe acelea care, pe baza structurii organizaționale, capitalului, materialelor și forței de muncă pe care le au efectiv la dispoziție, pot realiza în mod independent activitatea în cauză, indiferent dacă aceste „entități relevante” au sau nu personalitate juridică distinctă.

Nu este exclus ca entitatea relevantă să poată consta dintr-un singur laborator, în funcție de împrejurări. Fiecărei entități relevante îi corespunde un buget și i-a fost alocat un volum de capacitate (a se vedea tabelul de mai jos). Capacitatea fiecărei entități relevante se exprimă anual, în timpul real al utilizării infrastructurii.

²⁰ În sensul art. 71 din Regulamentul (UE) nr. 1303 / 2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 care prevede clauzele comune pentru Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European, Fondul de Coeziune, Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și Fondul European pentru Pescuit și Afaceri Maritime și care stabilește prevederile generale referitoare la Fondul European pentru Dezvoltare Regională, Fondul Social European, Fondul de Coeziune și Fondul European pentru Pescuit și Afaceri Maritime și care abrogă Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1083 / 2006 (JO L 347, 20.12.2013, p. 320, cu modificările ulterioare).

²¹ În cazul în care perioada de durabilitate a expirat, perioada de 10 ani a trecut sau infrastructura este amortizată integral, nu există nicio cerință de monitorizare a utilizării sale economice.

Tabelul include date cu privire la clădire/clădiri și echipamente. Această abordare implică faptul că:

- în cazul în care, după 10 ani, se achiziționează echipamente noi, care sunt finanțate din resurse publice, și sunt instalate în clădire, monitorizarea se va realiza doar pentru aceste echipamente noi;
- atunci când perioada de amortizare a echipamentelor este mai scurtă de 10 ani, după această perioadă de amortizare, monitorizarea se va realiza doar cu privire la clădire – cu toate acestea, atunci când echipamentele noi sunt achiziționate și finanțate din resurse publice, monitorizarea se face atât cu privire la clădire cât și la echipamente.

Costurile (bugetul) aferente clădirii/clădirilor sunt calculate la aceeași pondere ca și cea a suprafeței alocate entității relevante corespondente din întreaga suprafață a entităților relevante (de exemplu, în ceea ce privește entitatea relevantă nr. 1, suprafața este de 100 m2, care reprezintă 1/10 din întreaga suprafață și, prin urmare, 1/10 din costuri).

Tabel: fișa infrastructurii

	Suprafața netă /m2	Costurile pe entitate relevantă calculate ca pondere din costul total al clădirii	Costurile aferente echipamentelor pe entitate relevantă	Întreaga finanțare (toate costurile aferente clădirii și echipamentelor)	Capacitatea totală (timp) pe entitate relevantă
Laborator 1		200 000 €	5 000 000 €	5 200 000 €	
Entitatea relevantă 1	100	150 000 €	1 500 000 €	1 650 000 €	4 200 ore
• [echipamente] • [echipamente]					
Entitatea relevantă 2	33,4	50 000 €	3 500 000 €	3 550 000 €	4 200 ore
• [echipamente] • [echipamente]					
Laborator 2		300 000 €	4 000 000 €	4 300 000 €	
Entitatea relevantă 1	66,6	100 000 €	2 000 000 €	2 100 000 €	3 600 ore
Entitatea relevantă 2	133,3	200 000 €	2 000 000 €	2 200 000 €	3 600 ore
• [echipamente] • [echipamente]					
Laborator 3 = entitatea relevantă	666,7	1 000 000 €	9 000 000 €	10 000 000 €	3 600 ore
Total	1000	1 500 000 €	18 000 000 €	19 500 000 €	

Tabelul nu include informații cu privire la:

- spațiile comune alocate infrastructurii de cercetare (holuri, utilități etc.);
- echipamentele auxiliare care pot fi folosite de diferite entități relevante.

În ceea ce privește aceste două categorii de active, se propune următoare abordare:

- **spațiile comune** (de exemplu, cele care nu sunt alocate niciunei entități relevante) ar trebui să fie alocate diferitelor entități relevante proporțional cu ponderea deținută de acestea din suprafața totală a tuturor entităților relevante (în exemplul dat mai sus, pentru Laboratorul 3, aceasta este de 66,67%);
- **echipamentele auxiliare** care deservește diferite entități relevante ar trebui alocate către acea entitate a cărei capacitate măsurată în timp depășește 50% (dacă nu există o asemenea entitate, celei care are cel mai mare procent de utilizare).

Restul exemplului se referă la Laboratorul nr. 3, care constituie entitatea relevantă.

Așa cum s-a prezentat în exemplul de mai sus, perioada de durabilitate a proiectului s-a încheiat la data de 31 decembrie 2020, iar perioada de 10 ani se va încheia la data de 31 decembrie 2025. Prin urmare, infrastructura poate fi pusă la dispoziție pentru activități economice (se presupune că acest lucru se va întâmpla începând cu data de 1 ianuarie 2022), iar monitorizarea activităților economice auxiliare ar trebui să se realizeze până la finele anului 2025.

Parametrul propus este timpul. Așa cum a fost deja precizat în Partea 1 a acestui document, timpul este considerat a fi cel mai frecvent și ușor de utilizat parametru. În mod normal, măsurarea și înregistrarea sa nu necesită implementarea niciunor proceduri complicate.

Se presupune cu privire la fiecare entitate relevantă că va trebui stabilit un jurnal de intrări, care va permite menționarea fiecărei intrări și ieșiri, precum și posibilitatea de a califica fiecare utilizare ca fiind făcută în scopuri economice sau non-economice.

Un asemenea jurnal ar putea să arate ca în modelul de mai jos (care permite monitorizarea lunară a utilizării economice a capacității):

Laborator nr. 3 = entitatea relevantă							
Nr.	Data	Intrare	Ieșire	Timp	Utilizare economică	Utilizare non-economică	Descrierea activității economice auxiliare
Ianuarie							
1.	30/01/2022	8,45	12,45	4 ore	-	+	
2.	31/01/2022	9,45	12,45	3 ore	-	+	
TOTAL: utilizare economică 0%, utilizare non-economică 0,194% (7ore din totalul de 3600 de ore)							
Februarie							
3.							
TOTAL: ²² utilizare economică ...%, utilizare non-economică ...%							
Martie							
4.							
TOTAL: utilizare economică ...%, utilizare non-economică ...%							
Etc.							

Raportarea anuală, care ar trebui să includă informații separate cu privire la fiecare entitate relevantă în parte, poate fi structurată în următorul format:

²² Până la finalul lunii februarie, incluzând luna ianuarie.

An	Entitatea relevantă Laboratorul nr. 3	
1 (2022)	☒	
2 (2023)	☐	
3 (2024)	☐	
4 (2025)	☐	
1.	Identificarea beneficiarului	...
2.	Parametrul de capacitate	Timp
3.	% din capacitatea utilizată într-un anumit an pentru activități economice raportat la întreaga capacitate a entității relevante	28%, respectiv: 1.008 ore din 3.600 ore ²³
4.	Anexată – o copie a înregistrărilor utilizării capacității măsurată pe baza unui parametru propus la punctul 2 de mai sus	
5.	Anexate – rapoartele financiare anuale care dovedesc separarea activităților și a costurilor, finanțării și veniturilor acestora	
6.	Data, semnătura

Se recomandă ca acest formular de raportare să fie însoțit de o fișă a infrastructurii (așa cum a fost propusă mai sus).

EXEMPLUL 2

Contractul de finanțare care stă la baza proiectului permite utilizarea infrastructurii construite pentru activitate economică (40% din capacitate). Acest lucru înseamnă că regulile cu privire la ajutorul de stat se aplică la acea parte de finanțare publică ce a fost acordată.

Perioada de durabilitate a proiectului s-a încheiat. Cu toate acestea, activele (elementele infrastructurii) nu sunt amortizate integral, iar perioada de 10 ani de la începutul operării IC este încă în termen.

Ca o primă măsură, contractul de finanțare trebuie să fie modificat astfel încât să permită ca ponderea activităților economice desfășurate pe infrastructură să fie mai mare decât cea stabilită inițial (prin contractul de finanțare). La data semnării anexei la contractul de finanțare, beneficiarul dobândește dreptul de a desfășura activități economice într-o măsură mai mare. În plus, trebuie să fie clar că acest drept este însoțit de obligația de monitorizare a capacității activității economice și de raportare anuală a acestora.

Vă prezentăm mai jos o abordare teoretică a monitorizării și înregistrării capacității utilizate pentru activitatea economică. Aceasta se referă la următorul proiect:

- IC este inclusă în proiectul finanțat pe baza contractului de finanțare din data de 31 decembrie 2013; infrastructura a devenit operațională pe data de 31 decembrie 2015; perioada de durabilitate a proiectului s-a încheiat la data de 31 decembrie 2020;
- perioada de 10 ani se va încheia la data de 31 decembrie 2025;
- proiectul constă din 3 laboratoare.

În primul rând, este esențială analiza infrastructurii laboratoarelor în scopul de a identifica entitățile

²³ Acest lucru înseamnă că mecanismul de recuperare ar trebui aplicat, astfel cum vom arăta mai jos.

relevante, respectiv pe acelea care, cu structura organizațională, capitalul, materialele și forța de muncă pe care le au efectiv la dispoziție, pot realiza în mod independent activitatea în cauză, indiferent dacă aceste „entități relevante” au sau nu personalitate juridică distinctă. Nu este exclus ca entitatea relevantă să poată consta dintr-un singur laborator, în funcție de circumstanțe.

Fiecărei entități relevante îi corespunde un buget și i-a fost alocat un volum de capacitate (a se vedea tabelul de mai jos). Capacitatea fiecărei entități relevante se exprimă *anual, în timpul real al utilizării infrastructurii*.

Tabelul include date separate cu privire la clădire/clădiri și echipamente. Această abordare implică faptul că:

- în cazul în care, după 10 ani, se achiziționează echipamente noi, care sunt finanțate din resurse publice, și acestea sunt instalate în clădire, monitorizarea se va realiza doar pentru aceste echipamente noi;
- atunci când perioada de amortizare a echipamentelor este mai scurtă de 10 ani, după această perioadă de amortizare, monitorizarea se va realiza doar cu privire la clădire – cu toate acestea, atunci când echipamentele noi sunt achiziționate și finanțate din resurse publice, monitorizarea se face atât cu privire la clădire cât și la echipamente.

Costurile (bugetul) aferente clădirii/clădirilor sunt calculate la aceeași pondere ca și cea a suprafeței alocate entității relevante corespondente din întreaga suprafață a entităților relevante (de exemplu, în ceea ce privește entitatea relevantă nr. 1, suprafața este de 100 m2, care reprezintă 1/10 din întreaga suprafață și, prin urmare, 1/10 din costuri).

Tabel: fișa infrastructurii

	Suprafața netă /m2	Costurile pe entitate relevantă calculate ca pondere din costul total al clădirii	Costurile aferente echipamentelor pe entitate relevantă	Întreaga finanțare (toate costurile aferente clădirii și echipamentelor)	Capacitatea totală (timp) pe entitate relevantă
Laborator 1		200 000 €	5 000 000 €	5 200 000 €	
<i>Entitatea relevantă 1</i>	100	150 000 €	1 500 000 €	1 650 000 €	4 200 ore
• [echipamente] • [echipamente]					
<i>Entitatea relevantă 2</i>	33,4	50 000 €	3 500 000 €	3 550 000 €	4 200 ore
• [echipamente] • [echipamente]					
Laborator 2		300 000 €	4 000 000 €	4 300 000 €	
<i>Entitatea relevantă 1</i>	66,6	100 000 €	2 000 000 €	2 100 000 €	3 600 ore
<i>Entitatea relevantă 2</i>	133,3	200 000 €	2 000 000 €	2 200 000 €	3 600 ore
• [echipamente] • [echipamente]					
Laborator 3 = entitatea relevantă	666,7	1 000 000 €	9 000 000 €	10 000 000 €	3 600 ore
Total	1000	1 500 000 €	18 000 0000 €	19 500 000 €	

Tabelul nu include informații cu privire la:

- spațiile comune alocate infrastructurii de cercetare (holuri, utilități etc.);
- echipamentele auxiliare care pot fi folosite de diferite entități relevante.

În ceea ce privește aceste două categorii de active, se propune următoarea abordare:

- **spațiile comune** (de exemplu, cele care nu sunt alocate niciunei entități relevante) ar trebui să fie alocate diferitelor entități relevante proporțional cu ponderea deținută de acestea din suprafața totală a tuturor entităților relevante (în exemplul dat mai sus, pentru Laboratorul 3, aceasta este de 66,67%);
- **echipamentele auxiliare** care deserveșc diferite entități relevante ar trebui alocate către acea entitate a cărei capacitate măsurată în timp depășește 50% (dacă nu există o asemenea entitate, celei care are cel mai mare procent de utilizare).

Restul exemplului se referă la Laboratorul nr. 3, care constituie entitatea relevantă.

Așa cum s-a prezentat în exemplul de mai sus, perioada de durabilitate a proiectului s-a încheiat la data de 31 decembrie 2020, iar perioada de 10 ani se va încheia la data de 31 decembrie 2025. Prin urmare, infrastructura poate fi pusă la dispoziție pentru activități economice (se presupune că acest lucru se va întâmpla începând cu data de 1 ianuarie 2022), iar monitorizarea activităților economice auxiliare ar trebui să se realizeze până la finele anului 2025.

Parametrul propus este timpul. Așa cum s-a precizat deja în Partea 1 a acestui document, timpul este considerat a fi cel mai frecvent și ușor de utilizat parametru. În mod normal, măsurarea și înregistrarea sa nu necesită implementarea niciunor proceduri complicate.

Se presupune cu privire la fiecare entitate relevantă că va trebui stabilit un jurnal de intrări, care va permite menționarea fiecărei intrări și ieșiri, precum și posibilitatea de a califica fiecare utilizare ca fiind făcută în scopuri economice sau non-economice.

Un asemenea jurnal ar putea să arate ca în modelul de mai jos (care permite monitorizarea lunară a utilizării economice a capacității):

Laborator nr. 3 = entitatea relevantă							
Nr.	Data	Intrare	Ieșire	Timp	Utilizare economică	Utilizare non-economică	Descrierea activității economice auxiliare
Ianuarie							
1.	30/01/2022	8,45	12,45	4 ore	-	+	
2.	31/01/2022	9,45	12,45	3 ore	-	+	
TOTAL: utilizare economică 0%, utilizare non-economică 0,194% (7 ore din totalul de 3600 de ore)							
Februarie							
3.							
TOTAL: ²⁴ utilizare economică ...%, utilizare non-economică ...%							
Martie							
4.							

24 Până la finalul lunii februarie, incluzând luna ianuarie.

TOTAL: utilizare economică ...%, utilizare non-economică ...%

Etc.

Raportarea anuală, care ar trebui să includă informații separate cu privire la fiecare entitate relevantă în parte, poate fi structurată în următorul format:

An	Entitatea relevantă Laboratorul nr. 3	
1 (2022)	☐	
2 (2023)	☐	
3 (2024)	☒	
4 (2025)	☐	
1.	Identificarea beneficiarului	...
2.	Parametrul de capacitate	Timp
3.	% din capacitatea utilizată într-un anumit an pentru activități economice raportat la întreaga capacitate a entității relevante	60%, respectiv: 2.160 ore din 3.600 ore ²⁵
4.	Anexată – o copie a înregistrărilor utilizării capacității măsurată pe baza unui parametru propus la punctul 2 de mai sus	
5.	Anexate – rapoartele financiare anuale care dovedesc separarea activităților și a costurilor, finanțării și veniturilor acestora	
6.	Data, semnătura

Se recomandă ca acest formular de raportare să fie însoțit de o fișă a infrastructurii (așa cum a fost propusă mai sus).

RECUPERAREA ÎN SITUAȚIA ÎN CARE NU ESTE AVUT ÎN VEDERE NICIUN AJUTOR DE STAT

Acest capitol vizează situația în care contractul de finanțare permite (după amendare) o activitate economică auxiliară, de exemplu când beneficiarului nu îi este acordat ajutor de stat pentru construcția sau modernizarea infrastructurii. În asemenea situații, cerințele specifice prezentate în articolul 26 din RGEC nu se aplică.

EXEMPLU

Acest exemplu se referă la Laboratorul nr. 3, care este o entitate relevantă separată.

Durata de timp pentru monitorizare este limitată la perioada 2022 – 2025.

Costurile eligibile (costurile acoperite prin finanțarea publică externă) se ridică la 10.000.000 €.

Finanțarea publică acoperă 100% din costuri.

Pe baza declarației beneficiarului, IC va fi utilizată doar auxiliar pentru activități economice. Prin urmare, capacitatea anuală totală a infrastructurii nu ar trebui să fie utilizată în activități economice

25 Acest lucru înseamnă că mecanismul de recuperare ar trebui aplicat, astfel cum vom arăta mai jos.

pentru mai mult de 20%. Alte condiții care derivă din punctul 20 din preambulul Cadrului privind C&D&I trebuie de asemenea respectate (respectiv faptul că utilizarea economică se referă la activități care sunt în mod direct legate de și necesare pentru operarea IC sau sunt legate în mod intrinsec de utilizarea sa principală non-economică).

Rapoartele transmise de beneficiar arată următoarele:

AN	CAPACITATEA UTILIZATĂ PENTRU ACTIVITĂȚI ECONOMICE	IMPLICAȚII LEGATE DE AJUTORUL DE STAT
2022	28%	DA
2023	11%	-
2024	13%	-
2025	19,5%	-

Așa cum s-a explicat deja, capacitatea utilizată pentru activități economice ar trebui să fie limitată la 20% pe an.

Prin urmare, trebuie să se calculeze procentajul anual („alocarea anuală”) al/a sprijinului acordat. În cazul de față, acesta este de 1.000.000 €. Pe durata întregii perioade de monitorizare, limita de 20% a fost depășită o singură dată, respectiv în primul an.²⁶

Prin urmare, pentru acest an (când, pe baza informațiilor din raportul anual, devine evident faptul că există implicații privind ajutorul de stat), ar trebui să fie avută în vedere următoarea regulă, care este propusă în proiectul de Cadru privind C&D&I.

„22. [...] În cazul în care infrastructura de cercetare sau organizația de cercetare își crește activitatea economică astfel încât aceasta nu mai poate fi considerată auxiliară, finanțarea publică a întregii activități economice se va supune regulilor cu privire la ajutorul de stat”, **respectiv regulile cu privire la ajutorul de stat se vor aplica întregii activități economice în primul an (28%, nu 8%).**

În cadrul calculelor suplimentare, ar trebui să se ia în considerare faptul că intensitatea maximă a ajutorului de stat cu privire la investițiile în IC, conform art. 26 (6) din RGEC, este de 50% din costurile eligibile.

Pentru anul respectiv:

- astfel, valoarea maximă (permisă) a ajutorului de stat este:

Capacitatea anuală (activitate economică)		Intensitatea maximă a ajutorului		Alocarea anuală a finanțării		Valoarea maximă a ajutorului de stat
28%	x	50%	x	1 000 000 €	=	140 000 €

- valoarea finanțării publice în cazul activității non-economice este:

Capacitatea anuală (activitate non-economică)		Intensitatea maximă a ajutorului		Alocarea anuală a finanțării		Valoarea ajutorului
72%	x	100%	x	1 000 000 €	=	720 000 €

²⁶ În cazurile în care în timpul perioadei de monitorizare, capacitatea utilizată pentru activități economice depășește 20% și în alți ani, calcule similare trebuie să fie realizate în fiecare an, pentru a se stabili nivelul ajutorului care va trebui recuperat.

- valoarea care trebuie recuperată este de:

Alocarea anuală a întregului ajutor acordat		Valoarea anuală a sprijinului și a ajutorului de stat acordat în mod corect		Suma ce urmează a fi recuperată
1 000 000 €	-	(720 000 € + 140 000 €)	=	140 000 €

- valoarea ajutorului de stat acordat în primul an este de 140 000 €.

Cu titlu de explicație suplimentară, menționăm faptul că acest ajutor de stat reprezintă ajutor suplimentar.

RECUPERAREA ÎN SITUAȚIA ÎN CARE AJUTORUL DE STAT ESTE AVUT PARȚIAL ÎN VEDERE

Următoarele explicații vizează acele situații în care, pe baza contractului de finanțare, este clar că infrastructura care va fi utilizată pentru activitate economică dincolo de procentul de 20% raportat la capacitatea anuală și, prin urmare, o parte a sprijinului acordat constituie ajutor de stat.

Așa cum s-a explicat deja, se aplică prevederile art. 26 (7) din RGEC. Astfel, este crucial să se asigure faptul că intensitatea ajutorului nu depășește limita stabilită ca urmare a unei creșteri a ponderii activităților economice față de situația avută în vedere la momentul acordării ajutorului de stat.

EXEMPLU

Acest exemplu se referă la Laboratorul nr. 3 (o entitate relevantă distinctă).

Durata de timp pentru monitorizare este limită la perioada 2022 – 2025.

Costurile eligibile (costurile acoperite prin finanțarea publică externă) se ridică la 10.000.000 €.

Se presupune că activitatea economică va fi limitată la 40% din capacitatea infrastructurii (anual). Prin urmare, ajutorul de stat se limitează la finanțarea activității economice. Restul finanțării nu poate fi considerat ajutor de stat. Conform prevederilor art. 26 (6) din RGEC, intensitatea ajutorului se ridică la 50%.

Rapoartele anuale ale beneficiarului arată astfel:

AN	CAPACITATEA UTILIZATĂ PENTRU ACTIVITĂȚI ECONOMICE	IMPLICAȚII LEGATE DE AJUTORUL DE STAT
2022	60%	DA
2023	40%	-
2024	40%	-
2025	40%	-

Acest fapt înseamnă că, încă din primul an, proporția dintre activitățile economice și non-economice relativ la capacitatea infrastructurii nu este cea avută în vedere la momentul în care ajutorul de stat a fost acordat.

La efectuarea calculelor, trebuie să fie luate în considerare următoarele etape:

- calculul/stabilirea întregii sume a sprijinului (ajutor de stat și sprijin care nu constituie ajutor de stat)

Intensitatea ajutorului de stat		Ponderea activităților economice		Costuri eligibile		Valoarea ajutorului de stat acordat
50%	x	40%	x	10 000 000 €	=	2 000 000 €

plus

Ponderea activităților non-economice		Costuri eligibile		Valoarea finanțării care nu constituie ajutor de stat
60%	x	10 000 000 €	=	6 000 000 €

- calculul alocării anuale a întregului sprijin și a costurilor eligibile:

Monitorizarea este realizată anual și, prin urmare, alocarea anuală a sprijinului și a costurilor eligibile este de: **800 000 €**, respectiv de **1 000 000 €**.

- calculul sprijinului pentru activități non-economice în primul an:

Valoarea finanțării care nu constituie ajutor de stat din primul an este de **400 000 €**, respectiv:

Ponderea activităților non-economice		Intensitatea sprijinului pentru activități neacoperite de ajutor de stat		Alocarea anuală a costurilor eligibile		Valoarea finanțării care nu constituie ajutor de stat
40% ²⁷	x	100%	x	1 000 000 €	=	400 000 € ²⁸

- calculul ajutorului de stat în primul an (care ar putea fi acordat conform reglementărilor privind ponderea activităților economice care atinge 60%):

Ponderea activităților economice		Intensitatea ajutorului de stat		Alocarea anuală a costurilor eligibile		Valoarea ajutorului de stat
60%	x	50%	x	1 000 000 €	=	300 000 €

- calculul sumei care urmează a fi recuperată

Alocarea anuală a întregului sprijin acordat		Valoarea anuală a sprijinului și a ajutorului de stat acordat în mod corect în primul an		Suma ce urmează a fi recuperată
800 000 €	-	(400 000 € + 300 000 €)	=	100 000 €

- ajutorul de stat suplimentar acordat în plus în primul an este 100.000 €, respectiv diferența dintre 300.000 € (valoarea maximă a ajutorului de stat pentru activități economice care atinge un procent de 60%) și 200.000 € (ajutorul de stat anual acordat, respectiv 2.000.000 €/10 ani).

Cu titlu de explicație suplimentară, menționăm faptul că acest ajutor de stat reprezintă ajutor suplimentar.

²⁷ În loc de 60% cât fusese stabilită inițial.

²⁸ În loc de 600 000 € cât fusese stabilită inițial.

AJUTORUL SUPLIMENTAR ACORDAT

Exercițiul de monitorizare, așa cum a fost descris mai sus în cele două exemple, stabilește:

- valoarea ajutorului de stat care trebuie recuperat;
- valoarea sprijinului care este calificat drept ajutor de stat suplimentar (în cazul în care nu a fost prevăzut niciun ajutor de stat prin contractul de finanțare inițial sau atunci când doar o parte din sprijin este acordată cu titlu de ajutor de stat în baza contractului de finanțare inițial).

Ajutorul de stat suplimentar trebuie să fie documentat și acordat în conformitate cu cerințele prevăzute de RGEC.²⁹

LISTA CERINȚELOR RGEC

În ceea ce privește ajutorul de stat acordat conform RGEC, trebuie să fie luate în considerare următoarele seturi de reguli:

Prevederi ale RGEC
Capitolul I (Dispoziții comune)
Capitolul al II-lea (Monitorizare)
Capitolul al III-lea (Dispoziții specifice diferitelor categorii de ajutoare)
Secțiunea 4 (Ajutoarele pentru cercetare, dezvoltare și inovare)
Art. 26

În particular, în acest context, trebuie menționat în plus faptul că data de acordare a ajutorului de stat suplimentar va fi data încheierii unei anexe la contractul financiar original. Această anexă trebuie să fie încheiată imediat după înaintarea raportului anual care dovedește faptul că s-a acordat ajutor de stat suplimentar.

În cazul în care ajutorul de stat suplimentar urmează a fi acordat pe bază ad hoc³⁰, se impune raportarea către Comisie în baza art. 11 (1) litera a) din RGEC (prin utilizarea formularului stabilit în Anexa II la RGEC).

În plus, trebuie respectate cerințele privind publicarea, așa cum sunt ele stabilite prin art. 9 din RGEC.

Mai mult, ajutorul de stat suplimentar trebuie să îndeplinească cerințele cu privire la efectul stimulativ, așa cum este prevăzut acesta la art. 6 din RGEC.³¹

- se prezumă că efectul stimulativ este întâlnit în toate cazurile în care o parte a sprijinului a fost deja acordată cu titlu de ajutor de stat în baza contractului de finanțare inițial;
- aceeași ipoteză este valabilă și pentru proiectele în care contractul de finanțare inițial nu prevede acordarea de ajutor de stat, chiar dacă în aceste cazuri nu s-au înaintat solicitări de ajutor de stat. Această ipoteză cu privire la efectul stimulativ este, cu toate acestea, susținută de faptul că sprijinul public a fost acordat înainte ca limita de 20% să fie depășită.

²⁹ Potențial, ajutorul de stat suplimentar poate fi acordat cu titlu de ajutor de minimis, în sensul Regulamentului Comisiei (UE) nr. 1407/2013 din 18 decembrie 2013 cu privire la aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene la ajutorul de stat de minimis (JO L 352, 24.12.2013, p. 1, cu modificările ulterioare). Acest lucru nu este însă recomandat atunci când pot fi utilizate prevederile RGEC.

³⁰ Sprijinul care nu este acordat pe baza unei scheme de ajutor – a se vedea art. 2 punctul 17 din RGEC.

³¹ Mai exact, art. 6 (2) din RGEC precizează că: „Ajutorul de stat va fi considerat ca având un efect stimulativ dacă beneficiarul a înaintat o cerere scrisă pentru ajutor de stat către statul membru implicat înainte ca proiectul sau activitatea să înceapă”.

Fără acceptarea acestor ipoteze cu privire la cerințele aplicabile efectului stimulat, nu ar exista nici o posibilitate ca mecanismul de recuperare să fie conceput în modul propus prin această metodologie.

Mecanismul de recuperare ar exclude astfel reținerea unei părți a ajutorului de stat (ca și în propunere) și recuperarea acesteia. În asemenea situații, nu ar fi necesară nicio modificare a acordului de finanțare inițial.

A se avea în vedere faptul că o asemenea opțiune, care pare a fi mai puțin complicată, are și potențialul de a fi mai puțin atractivă din punctul de vedere al beneficiarilor.

OBSERVAȚII FINALE

Prezenta metodologie poate servi ca instrument organizațiilor de cercetare care au utilizat în trecut finanțare externă din fonduri publice, inclusiv din Fonduri Structurale și de Investiții Europene, pentru dezvoltarea infrastructurii de cercetare. În mod similar, metodologia poate fi cu certitudine utilizată în ceea ce privește orice acorduri viitoare referitoare la utilizarea economică și non-economică a infrastructurii.

În situația particulară a Fonduri Structurale și de Investiții Europene, prezenta metodologie se aplică:

- proiectelor finanțate în cadrul perioadelor de programare 2007-2013 și 2014-2020 pe baza unor contracte de finanțare care nu au prevăzut posibilitatea de desfășurare de activități economice în cadrul infrastructurii create, respectiv care au fost încheiate în baza prezumției că respectiva infrastructură nu poate fi utilizată în scopuri economice;
- proiectelor finanțate în cadrul perioadei de programare 2014-2020 în baza unor contracte de finanțare care au prevăzut posibilitatea privind desfășurarea unei activități economice în cadrul infrastructurii create care depășește pragul auxiliar (20%).

Prin prezenta metodologie se stabilesc următoarele:

- cu privire la contractele de finanțare care nu au prevăzut posibilitatea de desfășurare a unei activități economice în cadrul infrastructurii create, anexele la contracte trebuie mai întâi să permită desfășurarea de activități economice auxiliare. Începând de la data anexei, activitatea economică auxiliară poate fi demarată. Capacitatea utilizată trebuie măsurată, înregistrată și raportată anual;
- cu privire la contractele de finanțare care au prevăzut posibilitatea desfășurării unei activități economice neauxiliare în cadrul infrastructurii create, capacitatea utilizată trebuie măsurată, înregistrată și raportată anual, în scopul aplicării corecte a mecanismului de recuperare.

Se consideră de asemenea că mecanismul prezentat în documentul de față referitor la prezența ajutorului de stat, la activitatea economică auxiliară și la mecanismul de recuperare poate fi utilizat pe viitor în cadrul noii perioade de programare UE 2021-2027.

Chiar dacă metodologia urmărește să contribuie la atingerea obiectivelor de politică publică prin care se urmărește încurajarea organizațiilor de cercetare de a se implica în activități economice (cu scopul de a promova o simbioză între comunitatea de cercetare și industrie (piață) și de a limita dependența dezvoltării domeniului cercetării științifice de finanțarea publică), aceasta va necesita și acțiuni din partea autorităților competente din România responsabile de activitățile de programare și implementare în cadrul respectivelor programe operaționale. În special, pare a fi esențială stabilirea persoanelor/autorităților responsabile de colectarea rapoartelor anuale referitoare la utilizarea infrastructurii de cercetare de la beneficiari și de aplicarea mecanismului de recuperare acolo unde este cazul.

Astfel, aplicarea metodologiei (și a conceptelor elaborate prin aceasta) va necesita demersuri în special din partea instituțiilor naționale sau regionale responsabile de finanțarea infrastructurii de cercetare și de monitorizarea respectării de către OC-uri a reglementărilor privind ajutorul de stat. Adoptarea acestora trebuie privită ca fiind esențială. Se consideră că metodologia trebuie să ofere posibilitatea elaborării de instrucțiuni/documente relevante, care să aibă utilizare națională pentru obținerea rezultatului legat de punerea la dispoziție a infrastructurii pentru realizarea unor obiective economice.

ANEXA 1: PREZENTARE GENERALĂ A ACȚIUNILOR PROPUSE BENEFICIARILOR ÎN LEGĂTURĂ CU APLICAREA PREZENTEI METODOLOGII

	Acțiune	Comentarii	Factori implicați (cu titlu orientativ)
1	Stabilirea obiectivului în baza căruia infrastructura C&D să fie utilizată în scopuri economice		Organismele relevante care administrează infrastructura, autoritățile române
2	Stabilirea unui sistem de contabilitate	Finanțarea, costurile și veniturile trebuie separate în mod clar pentru a putea fi evitată efectiv subvenționarea încrucișată a activităților economice.	Serviciile contabile
3	Identificarea acordurilor de finanțare și a reglementărilor referitoare la ajutorul de stat și la activitățile economice în ceea ce privește infrastructura de C&D	Pentru perioada de programare 2007-2013 Pentru perioada de programare 2014-2020	Serviciile juridice
4	Identificarea faptului dacă perioada de durabilitate și perioada de 10 ani de la începutul operării infrastructurii de cercetare (IC) nu a fost încă depășită sau dacă amortizarea activelor este încă în termen	În situațiile în care perioada de durabilitate a expirat, iar perioada de 10 ani a fost depășită ori infrastructura este integral amortizată, nu există obligația de monitorizare a utilizării economice a acesteia.	Serviciile juridice, serviciile contabile, managementul IC
5	Stabilirea numărului de ani pe parcursul cărora trebuie să se realizeze monitorizarea activității economice/non-economice	Pe baza prevederilor referitoare la amortizarea elementelor infrastructurii și a echipamentelor.	Serviciile juridice, serviciile contabile, managementul IC
6	Identificarea entităților relevante pentru fiecare IC	Aceasta se referă la unități care, pe baza capacității acestora, pot desfășura autonom activitatea vizată, indiferent de faptul dacă astfel de "entități relevante" au personalitate juridică distinctă sau nu.	Managementul IC

7	Pentru fiecare entitate relevantă, ar trebui alocate finanțarea și volumul capacității corespunzătoare acestora. Capacitatea pe fiecare entitate relevantă se exprimă anual, în baza timpului real de utilizare a infrastructurii.	Timpul este parametrul cel mai ușor de utilizat însă se pot selecta și alți parametri, în funcție de sfera de interes a entității.	Managementul IC
8	Stabilirea procedurii de înregistrare a activităților economice și non-economice	Jurnalul de intrări al entității relevante, cu identificarea activității economice și non-economice. Acesta poate fi ținut în conformitate cu procedurile de management ale fiecărei entități (de exemplu, ERP, fișe excel). Aceste jurnale trebuie să permită calcularea cu ușurință a capacității utilizate. Echipei trebuie să i se asigure instruire de bază în domeniul Excel pentru ținerea evidențelor.	Managementul IC Managerii de proiect Personalul contabil Consultanți
9	Înregistrarea intrărilor	Monitorizarea situației (menținerea proporției) pe baza datelor colectate. Monitorizare: permanentă Frecvența lansării rapoartelor: anuală	Managementul IC
10	Raportarea anuală	Rapoartele anuale trebuie elaborate de IC-uri. Rapoartele trebuie să fie puse la dispoziția autorităților externe de control.	Managementul IC, Autoritățile române
11	Calcularea ponderii resurselor care intră sub incidența mecanismului de recuperare – acolo unde este cazul.		Managementul IC, serviciile contabile, serviciile juridice

